

Nr 337.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förstärkning av riksräkenskapsverkets administration; given Stockholms slott den 7 november 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj: Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 november 1941.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Till riksräkenskapsverket äro för budgetåret 1941/42 anvisade ett förslagsanslag av 695,000 kronor till avlöningar och ett förslagsanslag av 94,000 kronor till omkostnader. Gällande avlönings- och omkostnadsstater för ämbetsverket ha fastställts genom beslut den 23 maj 1941 (statsliggaren sid. 345).

Vid 1939 års lagtima riksdag fastställdes ny organisation för riksräkenskapsverket. Under tiden därefter ha krisförhållandena medfört en ökning av verkets arbetsbörda, varjämte en del av verkets befattningshavare kommit att tagas i anspråk för uppdrag utom verket. Detta i förening med strävandena att begränsa kostnaderna för statsförvaltningen har givit anledning till provisoriska organisationsåtgärder, innebärande i första rummet överflyttning av arbetsuppgifter på underordnad personal. Vid fastställandet av

den gällande avlöningsstaten räknades med en av berörda förhållanden för-
anledd ökning av kostnaderna för avlöningar åt icke-ordinarie personal. Ök-
ningen begränsades dock i huvudsak till vad som erfordrades för avlöningar
åt dylik personal anställd med anledning av den ordinarie personalens minsk-
ning genom tjänstledigheter och vakanser (1941 års statsverksproposition,
sjunde huvudtiteln sid. 18).

Den fortsatta utvecklingen har medfört behov av ytterligare provisoriska
organisationsåtgärder inom riksräkenskapsverket. På sätt omförmäلت i pro-
positionen nr 305 till innevarande års riksdag medgav Kungl. Maj:t genom
beslut den 28 juni 1941, att från det under sjunde huvudtiteln uppförda för-
skottsanslaget till allmänna utgifter för försvarsberedskap: förstärkning av
den civila administrationen m. m. finge disponeras *dels* ett belopp av högst
27,000 kronor till förstärkning av riksräkenskapsverkets personal för gransk-
ning av räkenskaperna för de militära centralförvaltningarnas huvudkassor
samt för handläggning av å ämbetsverkets budgetbyrå förekommande görom-
ål avseende redovisningen av försvarsutgifterna m. m., *dels ock* ett belopp
av högst 1,500 kronor till reseersättningar i samband med förenämnda rä-
kenskapsgranskning.

I skrivelse den 13 oktober 1941 har riksräkenskapsverket, i samband med
äskande av anslag för budgetåret 1942/43, framlagt en plan till den förstärk-
ning av ämbetsverkets organisation, som ämbetsverket anser nödvändig med
hänsyn till krisförhållandena. Planen omfattar även de förstärkningsåtgär-
der, vartill medel enligt nyssnämnda beslut ställts till förfogande från för-
skottsstaten. För bestridandet av de med förstärkningen förenade utgifterna
har ämbetsverket hemställt om anvisande av särskilt krisanslag såväl å till-
läggsstat för innevarande budgetår som å riksstaten för nästa budgetår.

Vid den nu verkställda utredningen har riksräkenskapsverket gjort approxi-
mativa beräkningar rörande tillväxten av det räkenskapsmaterial, som verket
har att granska. Dessa beräkningar, omfattande praktiskt taget hela mate-
rialet, visa, att omfånget därav efter stormaktskrigets utbrott ökats med om-
kring 46 procent (från 2,400,000 till 3,500,000 fol. för budget- respektive ka-
lenderår), och riksräkenskapsverket räknar med att motsvarande stegring av
det totala räkenskapsmaterial, som skall underkastas granskning hos ämbets-
verket under budgetåret 1942/43, kommer att uppgå till omkring 50 pro-
cent. Ökningen hänför sig väsentligen till försvarsväsendets och länsstyrel-
sernas utgiftsräkenskaper samt skatteräkenskaperna. Den har även inneburit,
att granskningen kommit att avse nya slag av utgifter, exempelvis krigs-
avlöningsreglementets tillämpning och länsstyrelsernas förskottsutbetalningar
för olika försvarsändamål.

Beträffande granskningen av skatteräkenskaperna har riksräkenskapsver-
ket anført, att å ena sidan vissa, delvis av krisen föranledda omständigheter
rubbat förutsättningarna för den utvidgning av kontrollen över uppörden
av direkta skatter, som varit avsedd att genomföras, men att å andra sidan
ämbetsverkets befattning med kontrollen över indirekta skatter ökats. I sist-

nämnda avseende innehåller framställningen i huvudsak följande. Bland de nya skatter, som betingade särskilda kontrollåtgärder från riksräkenskapsverkets sida, märktes främst nöjesskatten och omsättningsskatten. Därjämte kunde nämnas den granskning av krigskonjunkturskattelängderna, som jämlikt tillämpningsföreskrifterna till förordningen om krigskonjunkturskatt för år 1940 förutsatts skola äga rum inom verket. Redovisningarna över influten nöjesskatt, omfattande för budgetår omkring 700 verifikationsband, måste åtminstone stickprovsvis underkastas detaljerad siffergranskning, vilken emellertid till största delen kunde utföras av biträdespersonal. Vad åter anginge omsättningsskatten, syntes det uppenbart, att de avsevärda belopp, varom här vore fråga, måste underkastas viss kontroll även från riksräkenskapsverkets sida, särskilt med hänsyn till skattens natur och sättet för dess uttagande i huvudsak på grundval av de skattskyldigas egna uppgifter. Granskningsmaterialet i fråga om omsättningsskatten komme under det innevarande budgetåret att bli av begränsad omfattning. Däremot vore en betydande ökning att emotse för nästa budgetår, då omsättningsskattelängder, avseende helt års taxering, skulle inkomma till granskning. Den direkta granskningen av omsättningsskatten kunde endast bli av mera siffermässig art. Emellertid syntes det bli erforderligt att inom verket jämväl vidtaga åtgärder i syfte att kontrollera handhavandet av själva uppbördsverksamheten, bl. a. genom uppläggande av statistik över uppbörden samt genom inspektioner.

Krisförhållandena ha enligt den föreliggande utredningen medfört ökning av arbetet jämväl inom ämbetsverkets budgetbyrå. Särskilt hänvisas till det merarbete, som föranletts av anordningen med dubbla tilläggsstater. Vidare erinras, att riksräkenskapsverket anbefallts att särskilt följa bl. a. redovisningen å förskottsstaten för försvarsväsendet, med anledning varav inom budgetbyrån verkställdes vissa utredningar och jämförande undersökningar rörande utvecklingen av försvarskostnaderna m. m. Ytterligare erinras, att samtidigt härmed inom budgetbyrån pågå vissa undersökningar angående statsverkets kassaställning och de olika myndigheternas beräknade dragning å statsverkets checkräkning. Ämbetsverket anmärker, att nämnda arbeten måst utföras vid sidan av det löpande budgetarbetet och att undersökningarna därför icke kunnat göras tillräckligt ingående.

Vid sidan av de nu berörda, med krisförhållandena sammanhängande arbetsuppgifterna har ett tillskott till ämbetsverkets åligganden uppkommit till följd av numera meddelade bestämmelser om skyldighet för ämbetsverket att lämna upplysningar rörande tolkningen av författningar m. m.

På sätt närmare framgår av 1941 års statsverksproposition, utgick man vid anslagsberäkningen för budgetåret 1941/42 ifrån att riksräkenskapsverket till följd av tjänstledigheter för olika uppdrag icke skulle disponera över ett antal i den normala organisationen ingående befattningshavare. Av denna anledning räknades med nyanställning av ett antal icke-ordinarie befattningshavare såsom ersättare. Vidare förutsattes, att två revisorstjänster och en revisionsassistenttjänst skulle vid inträffande ledighet lämnas vakanta samt att

två amanuenser skulle nyanställas med hänsyn till vakanssättningen av revisorstjänsterna. Enligt riksräkenskapsverkets nu framlagda utredning räknas även i fortsättningen med tjänstledigheter för befattningshavare i oförminskad utsträckning. Ämbetsverket anser däremot vakanssättningen böra begränsas till de två revisorstjänsterna.

Sammanfattningsvis har ämbetsverket framhållit, att under tiden efter budgetåret 1938/39 å ena sidan räkenskapsmaterialet ständigt ökats, under det att å andra sidan avsevärda rubbningar i personalbeståndet inträtt genom att personal av olika anledningar fråntagits ämbetsverket och därvid främst sådana befattningshavare, som omhänderhaft den mera kvalificerade, s. k. kamerala granskningen. Oaktat riksräkenskapsverket sökt att genom utökning av biträdespersonalen och genom att låta mera erfaren dylik personal utföra viss kameral granskning i möjligaste mån motverka minskningen av den egentliga revisionspersonalen, hade ämbetsverket blivit nödsakat att lämna vissa räkenskaper utan kameral granskning. Ej heller den mera siffermässiga granskningen, den s. k. förgranskningen, hade kunnat genomföras i full utsträckning. Antalet räkenskaper som måst lämnas ogranskade på grund av brist på arbetskraft hade de båda senaste budgetåren visat en betänkelig stegring. Det vore ovillkorligen nödvändigt, att rättelse härutinnan komme till stånd.

Bland de olika förslag till förstärkning av riksräkenskapsverkets organisation, som nu framställts av ämbetsverket, må till en början nämnas ett redan tidigare framfört förslag om förändring av ett antal biträdestjänster till kansliskrivartjänster. Detta förslag, som tillkommit oberoende av krisförhållandena, torde i annat sammanhang få upptagas till närmare behandling.

Beträffande särskilt revisionsbyråernas personal¹ ifrågasätter riksräkenskapsverket i främsta rummet en förstärkning av den icke-ordinarie personalen med ett antal befattningshavare i biträdes- och amanuensgraderna. Rörande behovet av ny biträdespersonal, vilken avses för den s. k. förgranskningen, har riksräkenskapsverket gjort gällande, att denna granskning principiellt fortfarande bör ske efter hittills tillämpade normer och att en ökning av räkenskapsmaterialet automatiskt måste medföra ökat personalbehov. Att eftersätta den siffermässiga kontrollen av räkenskaperna anser ämbetsverket icke tillrådligt, utan denna bör enligt ämbetsverkets mening alltjämt vara i görligaste mån fullständig. Någon möjlighet att i större omfattning genom ändrade arbetsmetoder utvinna ökad arbetsmängd av den nuvarande biträdespersonalen anser ämbetsverket icke vara för handen. Ämbetsverket förklarar sig emellertid av kostnadshänsyn icke ifrågasätta hela den ökning av biträdespersonalen, som enligt angivna normer skulle varit befogad. Vad härefter angår behovet av amanuenspersonal hänför sig detta till den s. k. kamerala granskningen. Ämbetsverket anför, att behovet av arbetskraft för denna granskning i viss mån beror av arbetsmetoderna, så att en ökning av personalen icke nödvändigtvis behöver ske i direkt proportion till ökningen av arbetsmängden. Det förutsättes emellertid, att ledningen av revisionsarbe-

tet effektiviseras och att den ledande personalen på revisionskontoren mer än hittills erhåller möjlighet att direkt påverka revisionen, så att den väsentligen kommer att avse allenast sådana områden, där anledning finnes antaga, att svårigheter förelegat för redogörare att rätt tillämpa gällande bestämmelser. Ämbetsverket föreslår i enlighet härmed en jämförelsevis begränsad nyanställning av amanuenspersonal men ifrågasätter å andra sidan, att medel jämväl anvisas till vikariatsersättningar, beräknade dels för två befattningshavare, vilka skulle såsom förordnade å förste revisorstjänst få i uppdrag att biträda vid ledningen av revisionsarbetet, dels för en befattningshavare såsom förordnad å kansli skrivartjänst.

För nu ifrågavarande nyanställning av biträdes- och amanuenspersonal skulle erfordras förstärkning av de anslagsmedel, som äro anvisade för icke-ordinarie personal hos ämbetsverket. Denna förstärkning skulle för ett budgetår räknat uppgå till omkring 71,500 kronor, motsvarande årskostnaden för 14 kvinnliga biträden och 8 tjänstemän i amanuensgraden. Härtill skulle för nyssnämnda vikariatsersättningar komma ett belopp av omkring 1,220 kronor, likaledes för budgetår räknat.

Riksräkenskapsverket har vidare anfört, att de nytillkomna arbetsuppgifterna å budgetbyrån till stor del äro av sådan vikt, att tillförordnade byråchefen å byrån nödgas själv i stor utsträckning ägna sig åt dessa uppgifter. Då han under sådana förhållanden ansetts förhindrad att i erforderlig mån taga befattning med övriga å byrån förekommande arbeten, har riksräkenskapsverket hemställt om befrielse för honom från handläggning av vissa ärenden, vilka icke direkt sammanhånga med honom åvilande uppdrag att i olika hänseenden följa försvarsutgifternas utveckling och statsverkets kassaställning m. m. Då ämbetsverket vidare ansett de arbetsuppgifter, från vilkas handhavande tillförordnade budgetbyråchefen sålunda skulle befrias, vara av den art och omfattning, att för desammas utförande borde finnas en befattningshavare i byråchefens ställning, har ämbetsverket föreslagit meddelande av förordnande för annan tjänsteman att i angivna omfattning uppehålla byråchefsbefattningen mot åtnjutande av vikariatslön. De härmed förenade merkostnaderna ha beräknats till 11,250 kronor för budgetår.

Vidare har föreslagits förstärkning av budgetbyråns icke-ordinarie personal med en befattningshavare i amanuensgraden och två i biträdesgraden. Kostnaden härför har beräknats till 11,000 kronor för budgetår.

De extra avlöningskostnaderna för genomförande av de nu ifrågavarande förstärkningarna skulle alltså uppgå till sammanlagt ($71,500 + 1,220 + 11,250 + 11,000 =$) i runt tal 95,000 kronor för budgetår. Härtill skulle för nästa budgetår komma 10,000 kronor i rörligt tillägg. Förstärkningsplanen skall enligt riksräkenskapsverkets förslag i huvudsak genomföras redan under loppet av innevarande budgetår. För detta budgetår har ämbetsverket beräknat de extra avlöningskostnaderna till 48,000 kronor jämte 1,000 kronor för rörligt tillägg.

Ämbetsverket har vidare beräknat en av organisationsförstärkningen betingad engångsutgift för anskaffning av maskiner m. m. Härom har i fram-

ställningen anförts, att den nuvarande maskinuppsättningen visat sig otillräcklig redan för den nuvarande personalen och att tillräckligt antal kontorsmaskiner är nödvändigt för att arbetet över huvud skall kunna bedrivas rationellt. Vidare har ämbetsverket framhållit, att den föreslagna personalökningen sannolikt gör det nödvändigt att i avvaktan på definitivt ordnande av verkets lokalfråga anskaffa provisoriska lokaler, i samband varmed skulle uppkomma kostnader för möbler, hyllinredning m. m. Enligt ämbetsverkets beräkningar belöpa sig kostnaderna för nyanskaffning av erforderliga maskiner och möbler m. m. till 20,000 kronor. Ämbetsverket har hemställt, att detta belopp måtte anvisas för innevarande budgetår. Därjämte har ämbetsverket hemställt om anvisande för samma budgetår av dels 500 kronor för ökade sjukvårdskostnader, dels 1,500 kronor för reseersättningar i samband med granskningen av militära räkenskaper, dels ock 2,000 kronor för täckande av merutgifter för publikationstryck, föranledda av budgetredovisningens utvidgning samt inträdd prisstegring. Sammanlagt skulle alltså till extra omkostnader för innevarande budgetår anvisas 24,000 kronor.

Jämväl för nästa budgetår har riksräkenskapsverket beräknat särskilda medel, 5,000 kronor, till extra omkostnader.

Såsom förut nämnts har riksräkenskapsverket föreslagit anvisande av särskilda krisanslag för de i det föregående avsedda ändamålen. Ämbetsverket har till stöd därför anført, att det föreliggande särskilda anslagsbehovet föranletts av de rådande krisförhållandena, vilka kommit riksstatens såväl inkomster som utgifter att stiga långt utöver fredsförhållandenas nivå. Det särskilda krisanslaget för innevarande budgetår skulle enligt förut anförda beräkningar utgöra 73,000 kronor, därav 49,000 kronor till avlöningar och 24,000 kronor till omkostnader. Krisanslaget å riksstaten för nästa budgetår skulle utgöra 110,000 kronor, därav 105,000 kronor till avlöningar och 5,000 kronor till omkostnader, att utgå vid sidan av avlönings- och omkostnadsanslagen, vilka i framställningen äro upptagna till 695,000 kronor och 110,000 kronor. Riksräkenskapsverket förutsätter, att krisanslagen anvisas såsom obetecknade anslag å respektive tilläggsstaten för budgetåret 1941/42 och riksstaten för budgetåret 1942/43.

Riksräkenskapsverket har slutligen anført, att ämbetsverkets beräknade totala kostnader, därest anslagsäskandena skulle vinna bifall, skulle stegras med 19 procent från budgetåret 1939/40, för vilket budgetår kostnaderna voro beräknade efter fredsförhållanden, till budgetåret 1942/43, från och med vilket budgetår förstärkningen skulle vara helt genomförd. Enligt beräkningen skulle lönekostnaderna stiga med 20.3 procent och omkostnaderna med 10.8 procent. Om rörligt tillägg ej medräknas, skulle stegringen av lönekostnaderna uppgå till endast 11.3 procent. Ämbetsverket har anmärkt, att den verkliga utgiftsstegringen sannolikt skulle bli icke oväsentligt lägre än den nu angivna, enär de för respektive budgetår anvisade respektive

äskade anslagssummorna äro beräknade efter något olika tekniska grunder. Under hänvisning till vad sålunda anförts har ämbetsverket framhållit, att de nu gjorda anslagsäskandena i jämförelse med den inträffade ökningen av ämbetsverkets arbetsuppgifter måste anses synnerligen måttliga.

Den 17 oktober 1941 har Kungl. Maj:t i överensstämmelse med riksräkenskapsverkets förut omförmälda förslag meddelat beslut angående partiell ledighet tills vidare från och med den 20 oktober 1941 för tillförordnade byråchefen å budgetbyrån samt om därav föranlett särskilt förordnande å byråchefstjänsten.

Den med krisförhållandena sammanhängande utvecklingen av statens inkomster och utgifter har medfört en väsentlig ökning av riksräkenskapsverkets arbete med räkenskapsgranskning och budgetredovisning. Ökningen har vad revisionsarbetet angår icke blott kommit till synes i form av en tillväxt med inemot 50 procent av det till verket ingående räkenskapsmaterialet, utan därtill kommer, att materialet numera omfattar flera nya inkomst- och utgiftsgrupper. I såväl ena som andra hänseendet representera de militära centralförvaltningarnas utgifter samt länsstyrelsernas utbetalningar för olika försvars- och krisändamål betydande tillskott till granskningsuppgifterna. Beträffande den skattekontrollerande verksamheten har en liknande utveckling föranletts av tillkomsten under krisåren av nya skatter. Vad särskilt angår omsättningsskatten bör i detta sammanhang understrykas vikten av att denna skatt inom riksräkenskapsverket ägnas icke blott en siffermässig kontroll utan även en saklig tillsyn, avseende uppbördens handhavande och utövad med ledning av uppbördsstatistiska undersökningar. För riksräkenskapsverkets budgetbyrå ha de av krisen föranledda omgestaltningarna i budgetförhållandena och de med försvarsutgifterna sammanhängande redovisningsproblemen medfört nya, krävande arbetsuppgifter.

Den sålunda inträdda ökningen av arbetsbördan har, bortsett från ett tilläggsstatsanslag för budgetåret 1940/41 av 7,500 kronor till vissa övertids- och reseersättningar m. m., hittills icke föranlett någon egentlig förstärkning av riksräkenskapsverkets administration. Den ökning av avlöningskostnaderna för icke-ordinarie personal, som beräknats vid fastställandet av avlöningsstaten för innevarande budgetår, har varit betingad — utom av ändrade grunder för uppställningen av avlöningsstaterna för allmänna civilförvaltningens myndigheter — jämväl av nödvändigheten att anställa personal i ersättning för befattningshavare, som tagits i anspråk för tjänstgöring eller särskilda uppdrag utom verket.

Enligt vad av handlingarna framgår är det icke möjligt för ämbetsverket att med den nuvarande personaltillgången ombesörja all den granskning av räkenskaperna, som rätteligen borde ske, utan räkenskaper ha i stegrad omfattning måst lämnas utan granskning. Ämbetsverket har framhållit såsom nödvändigt, att ändring härutinnan kommer till stånd. För egen del anser jag vad ämbetsverket sålunda anført vara fullt befogat. Uppenbarligen måste

det tillses, att den i det rådande krisläget inträdda stegringen av statens inkomster och utgifter icke får leda till ett eftersättande av kontrollen över upp-
börd och medelsförvaltning.

Riksräkenskapsverkets förslag till förstärkning av revisionspersonalen innebär i främsta rummet nyanställning av icke-ordinarie amanuens- och biträdespersonal. För sådant ändamål hemställer ämbetsverket om anvisande av särskilda avlöningsmedel med, för budgetår räknat, 71,500 kronor, motsvarande lönekostnaderna, utom rörligt tillägg, för 8 tjänstemän i amanuensgraden och 14 i biträdesgraden. Dessutom skola enligt ämbetsverkets förslag medel beräknas med 1,220 kronor för budgetår till vikariatsersättningar vid vissa förste revisors- och kansliskrivarförordnanden. Vad riksräkenskapsverket i dessa hänseenden föreslagit innebär ett fullföljande av den efter verkets nyorganisation år 1939 tillämpade metoden att låta granskningsarbetet under en möjligast effektiv ledning i ökad utsträckning utföras av underordnad personal. Av skäl, som förut anförts, tillstyrker jag, att de föreslagna förstärkningsåtgärderna snarast genomföras. Huruvida ett av förordnandena bör meddelas å kansliskrivarbefattning i stället för att, såsom för närvarande är fallet, avse kameralbiträdesbefattning, bör dock bli beroende på prövningen i sinom tid av det föreliggande förslaget om uppflyttning av vissa befattningar till kansliskrivarbefattningar.

Med hänsyn till arbetsförhållandena inom budgetbyrån har riksräkenskapsverket framställt förslag om partiell tjänstledighet för tillförordnade byråchefen å byrån samt om vikariatslöneförordnande i anslutning därtill, vilket förslag Kungl. Maj:t bifallit genom förenämnda beslut den 17 oktober 1941. Kostnaden härför har beräknats till 11,250 kronor för budgetår. Vidare har ämbetsverket hemställt om anvisande av medel, beräknade till 11,000 kronor för budgetår, till anställande å budgetbyrån av en icke-ordinarie befattningshavare i amanuensgraden och två i biträdesgraden. För denna förstärkning liksom för en del av förenämnda förstärkning av revisionspersonalen — i vilka båda hänseenden fråga varit om ökning av arbetskraften för kontrollen å eller redovisningen av med försvarsberedskapen sammanhängande utgifter — har det funnits nödvändigt att ställa medel till förfogande från förskottsstaten.

De extra avlöningskostnaderna skulle alltså för budgetår uppgå till sammanlagt i runt tal 95,000 kronor, vartill kommer rörligt tillägg med 10,000 kronor.

De ifrågavarande personalförstärkningarna beräknas vara i huvudsak genomförda under loppet av innevarande budgetår. Under detta budgetår erfordras för ändamålet ett avlöningsbelopp av 49,000 kronor, rörligt tillägg inberäknat. I detta belopp ingår det från förskottsstaten anvisade avlöningsbeloppet, 27,000 kronor.

Riksräkenskapsverket har vidare hemställt om anvisande av medel till vissa extra omkostnader i samband med personalförstärkningen. För innevarande budgetår skulle för ändamålet erfordras 24,000 kronor, därav 20,000 kronor för nyanskaffning av kontorsmaskiner och möbler m. m., 500 kro-

nor till sjukvård m. m., 1,500 kronor — eller samma belopp som anvisats från förskottsstaten — till reseersättningar och 2,000 kronor till publikationstryck. På de av ämbetsverket anförda skälen finner jag oundgängligt, att medel anvisas till den ifrågasatta nyanskaffningen. Mot det för ändamålet beräknade beloppet har jag icke något att erinra. Ej heller finner jag anledning till erinran mot de övriga av riksräkenskapsverket beräknade extra omkostnaderna.

Enär det föreliggande särskilda medelsbehovet föranletts av krisförhållandena, anser jag i likhet med riksräkenskapsverket, att detsamma bör tillgodoses genom anvisande av särskilt anslag. För innevarande budgetår bör dylikt anslag nu äskas å tilläggsstat med (49,000 + 24,000 =) 73,000 kronor. Anslaget bör upptagas såsom obetecknat. På Kungl. Maj:t torde böra ankomma att meddela de föreskrifter rörande anslagsbeloppets fördelning på olika ändamål, som kunna finnas erforderliga. Från anslaget bör ersättning tillföras förenämnda förskottsanslag för de på grund av Kungl. Maj:ts beslut den 28 juni 1941 bestridda utgifterna.

Till frågan om anvisande av medel för de av personalförstärkningen be-
tingade extra kostnaderna för budgetåret 1942/43 torde jag få återkomma vid anmälan av ämbetsverkets övriga anslagsäskanden för nämnda budgetår.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Riksräkenskapsverket: Förstärkning av riksräkenskapsverkets administration m. m.* å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 under sjunde huvudtiteln anvisa ett anslag av kronor 73,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

William Dickson.